

Vážené čtenářky,
Vážení čtenáři,

Vzpomínám na první ročníky slovensko-českého (taktéž známého jako česko-slovenské) sympózia o analytické filosofii, před dnes už téměř dvaceti lety. Tehdy se jednalo o taková „sousedská“ setkání lidí, kteří se na jedné straně dobře znali a většinou byli i dobrými přáteli, na druhé straně se ale potřebovali neustále zuřivě přít o různých filosofických a filosoficko-logických věcech. Tenkrát byla hlavním tématem, pokud si vzpomínám, povaha sémantiky.

Sympóziium od té doby prošlo vývojem, který, zdá se mi, nebyl úplně přímočarý. Po nějakém čase od jeho startu se jeho původní náboj začínal poněkud vyčerpávat. Začaly se sice objevovat nové, mladší tváře, které mu mohly vlít do žil novou krev a nasměrovat ho nějakým, nevyčerpaným směrem, to ale trochu naráželo na onu „sousedskou“ formu sympózia, do které ne každý nový člověk dobře zapadal a která celému tomu podniku dodávala jistou přílišnou setrvačnost. Až před několika lety se sympóziium poněkud „zprofesionalizovalo“ – v tom smyslu, že začalo fungovat jako skutečná konference, na kterou se vypisuje call for papers, příspěvky procházejí posouzením (jakkoli stále rozhodně nijak

přísným) a institucionalizovaly se „mini-workshopy“. Tím se otevřel větší prostor pro skupiny mimo „sousedství“ pořadatelů. Tím se, zdá se mi, sympóziium konečně definitivně otevřelo novým generacím filosofů a setřásló své sklerotizující dědictví.

Z tohoto hlediska mohu, domnívám se, říci, že i 16. ročník slovensko-českého sympózia, který jsme já a moji kolegové uspořádali ve dnech 19. – 21. 9. 2012 v konferenčním centru v Třešti, byl zajímavou konferencí. Program se skládal z pěti workshopů ((Dis)analogie mezi vědeckým a morálním vysvětlením pořádaný Radimem Bělohradem; Nejednoznačnosti v přirozeném jazyce vypsaný Marií Duží; Realismus, anti-realismus a filozofia vedy organizovaný Eugenem Zeleňákem; Formálně metody v epistemologii uspořádaný Igorem Sedlárem; a Jednota a rozmanitost pojmu vedomia navržený Jurajem Hvoreckým) i z příspěvků, které nebyly zařazeny do žádného z nich. Celkem bylo předneseno dvacet šest příspěvků.

Zvláštní číslo časopisu Organon F, který držíte v rukou, není sborníkem této konference. Přináší vybrané příspěvky sympózia: někteří z těch, kteří na něm přednášeli, své příspěvky neposlali, někteří neprošli posuzovacím procesem,

kterým jsou všechny články, uveřejňované v tomto časopise, nuceny projít. Výsledkem je číslo tvořené třinácti články, které nemají žádné jednotné tematické zaměření, ale tak jako jiná čísla tohoto

časopisu dokumentují rozvoj (nejenom) analytické filosofie na území Čech a Slovenska.

Jaroslav Peregrin